

לדבר שקום

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
6:21	6:39	6:41	6:40
7:35	7:37	7:36	7:36
8:06			

דבר ה'

טאנר השמיני באת מו"ר קט"ו
המקובל רבי בנימין טומאלי שליט"א

להתחיל את היום בקדושה

והתעלות בלא התכת לב האבן שנעשה ע"י הטומאה והעוונות. וזהו שקדמה פרשת הטהרה לפרשת החודש (ישמח ישראל דנציגר פר' פרה עמ' 102).

מתנתקים מן הרע ע"י החלטה תקיפה וחזקה

הנה הדרך לצאת מן הטומאה ולהנתק מן הרע, כרוכה בהחלטה תקיפה וחזקה, שאם לא כן לעולם לא יוכל להתנתק מן הרע אליו הוא קשור. כשאדם קובע לעצמו שלא יכנע ולא ישמע יותר לפיתויי היצר על ידי זה יוכל אדם לנצח ולעבור את כל המכשולים. וזה רמז במה שאמר איוב (יד, ד) "מי יתן טהור מטמא לא אחד". כלומר, ההפיכה והיציאה מן הטומאה אל הטהרה, קשורה היא בלא! אחד תקיף, דהיינו שאומר ליצה"ר: לא! באופן מוחלט.

משל לשיכור שהחליט לא לשתות יין ולהגמל משכרותו, ופעמים רבות גברה בו תאוותו התגבר ולא שטה, פעמים היה שכבר התחיל בהליכה לבית המשתה ובאמצע התגבר על עצמו וחזר לביתו. לאחר שעמד בנסיון פעמים רבות, הרהר: אם אני כה חזק, ראוי אני וזכאי לשתות כוסית יין אחת. ומיד אחר ששתה כוסית אחת חזר לסורו ולשכרותו.

לומדים מזה שההחלטה לצאת מן הרע להנתק מן הטומאה, חייבת להיות ללא כל ויתור ונסיגה. כאשר יאמר לעצמו "לא" - אחד, באופן מוחלט אזי תתקיים ההחלטה בידו ויצא מכלל טומאה ויגיע אל עולמות הטהרה. (ישמח יהודה עמ' קלב).

העיקר לא להתייאש

ואדם שחלילה נכשל, אין לו להתייאש מלשבו בתשובה, מרן החפץ חיים ז"ל, המשיל זאת לחייל שנשלח לחום עם האויב בשדה הקרב וחרבו שלופה בידו, והנה הגיע אליו אחד מחיילי האויב וירה חץ באצבעו ודם רב החל לזוב ממנו, אותו חייל נבהל והשליך תיכף את כלי הזיין מיידו, צעקו לו חבריו, שוטה שכמותך, היאך מכניס הנך את עצמך בסכנת מוות, והרי עתה אפשר לאויב להרגך או להכות בך מכה רבה ועצומה, ואילו אם תמשיך לישא חרבך בידך אולי תוכל להשיב לו מנה אחת אפים ותפילה לגמרי. כמו כן הוא במלחמת היצר אם בשעה שנפל מעט כבר הנו מתייאש ומשליך את כל אשר לו, בזה גופא הצליח היצר עליו - שהרי זוהי כל מטרתו - 'לייאש' את הנלחם בו, אלא על האדם להתרומם ולהתחזק בכל כוחו, וכך יזכה שיבוא יום ויכה את היצר הרע לגמרי (חפץ חיים על נ"ך קהלת י, ד). שבת שלום.

החודש? אלא לפי שהיא טהרתן של ישראל. כך מבואר מדברי הירושלמי (מגילה פ"ג הלכה ה), והוא כעין הקדמה סור מרע ואחר כך עשה טוב, ראשית יש להטהר ולסור מכל טומאה, ואחר כך באה ההתעלות וההתקדשות. ואם כן צריך להבין מדוע בסימני הסדר זה הפוך, קודם קדש ואחר כך ורחץ?

והביאור הוא, כי ביציאת מצרים עמדנו להטמע בשער ה' של הטומאה ולא היה סיפק בידנו להכין עצמינו כמו שצריך, ומפחד שלא נכנס לשער ה' מיד קפצנו לקדושה ואחר כך נטהרנו במ"ט ימים שקודם מתן תורה. ומשל המשילו זאת, לאדם שהלך מוזנח ומלוכלך, ולפתע התנפלו עליו שוודים להורגו, והיה על די בית המלך וקפץ בפנים להנצל מהאויבים, בודאי שהמלך לא יכעס עליו אלא יעניש השוודים. וכמו כן הדבר בליל הסדר, עם ישראל היה מוקף טומאה גדולה וקליפות וכו', ואם יחכו שקודם ינקו עצמם מהעוונות והקליפות והטומאות לא יצאו מזה לעולם, לכן קודם "קדש", מתקדשים להנצל מן הקליפות ואחר כך "רחץ". (ע"פ נאות דשא לגאון בעל האבני נזר ח"ב עמ' קפז).

מתעוררת אותה רוח טהרה שהיתה בזמן ביהמ"ק

וכשעוסקים ישראל בדיני הטהרה הלכותיהם וטעמיהם, נחשב להם כאילו נטהרו בפועל מכל טומאותיהם, בבחינת "ונשלמה פרים שפתינו" (הושע יב, ג). אותה רוח טהרה שאפפה את העם בזמן שבת המקדש היה קיים, שאז כל אחד היה עוסק בטהרתו על מנת שיוכל לעלות לירושלים ולהקריב את קרבן הפסח. אותה רוח טהרה ושמחה של קדושה לא בטלה לעולם. ובכל שנה ושנה בבוא זמן זה מתעוררת רוח טהרה במרום לטהר את בית ישראל, אשרי המרגיש קדושת הזמנים ומפעים לבבו לטהר נפשו לקראת חודש הגאולה. ועל כן מיד לאחר הפורים באה פרשת פרה, להשלים ולגמור את טהרת הנפשות שהחלה בפורים, בבחינת "סמיכות טהרה לטהרה" (ע"פ אוהב ישראל מאפטא פרשת פרה). ובחודש ניסן הוא זמן שמתעוררים אורות הגאולה, ובה מתחדשים ישראל כאביב הפורח ומתחדש. ולא תתכן התחדשות והויה מבלי איבוד ההויה הישנה. דוגמת כלי זכוכית ומתכות, שבכדי לעשות כלים חדשים יפים וזכים צריכים להתיק את הכלים הישנים ולשבר את צורתם הישנה, ומהם יוכלו לעשות כלים חדשים ויפים. כן בנשמות ולבבות ישראל, הטהרה היא התכת הטומאה, בבחינת "פושט צורה" ובכך זוכה ללבוש צורה חדשה. לכן לא תתכן רוח חדשה, רוח גאולה

הנה אנו קרבים לחג הפסח, ואם נזכה לבנין בית המקדש, נעלה לציון ברנה להקריב שם קרבן פסח ולאוכלו בירושלים בקדושה ובטהרה.

לפיכך קוראים אנחנו פרשת פרה, כדי להשריש בנו את חובת הטהרה לפני העליה לבית המקדש, ולפני הקרבת הקרבן. ומרן בשולחן ערוך (ס' קמ"ו ס"ב, וסי' תרפ"ה ס"ז) פסק, כי פרשת 'פרה' היא מן התורה, וכל דיניה כפרשת "זכור". ופרשה זו של "פרה אדומה", שעל ידי הזאת אפרה נטהרים מטומאת מת, עמוקה וסתומה היא, ושלמה המלך אמר (קהלת ז, כג): "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני". כלומר על הכל עמדתי והבנתי, אבל פרשת פרה חקרתי ושאלתי וכו' והיא רחוקה ממני." והיא רחוקה" גימ' פרה אדומה (רבינו בחיי במדבר יט, ב).

פרשת פרה אדומה ניתנה לישראל בר"ח ניסן בשנה השנית לצאתם ממצרים ביום הקמת המשכן (גיטין ס' וברש"י ד"ה פרשת פרה), כי כל ישראל היו חייבים להיטהר כדי שיוכלו להקריב את פסחיהם ואפילו מי שלא נגע במת מעולם, שכן כולם חטאו בחטא העגל וכידוע עבודה זרה מטמאה כמת, ועל כן לאחר שהקב"ה סלח לישראל וצויה עליהם לעשות לו משכן, נתן להם מצות פרה אדומה כדי להטהר לגמרי מכל הטומאה שדבקה בהם מטומאת מת ומטומאת עבודה זרה שהיא שורש המיתה בעולם.

נמצינו למדים כי מעשה פרה אדומה הוא שורש הטהרה של עם ישראל ומאחר והוא שורש הטהרה, לכן צריך לעשות אותו בטהרה המושלמת ביותר שאפשר, שכן כל דבר ששורשו טהור אפילו אם אחר כך נפלה בו טומאה בענפיו שוב אין הטהרה נפגמת, וזהו יסוד עצום שהוא עיקרן של כל אותן מצוות שמקדשות את שורש המעשה, כגון מצוות מעשרות, חנוכת הבית, הפרשת חלה, וכיו"ב שכל דבר מעולם המעשה צריכים להתחיל אותו בקדושה ואז ממילא הכל מתקדש. ולדוגמה אדם מתחיל את היום בתפילה בכונה ואז בעזה"ל כל היום כולו מתקדש.

ולכן הפרה אדומה שבאה לטהר מטומאת מת, ובאו לעשות שורש לטהרה על ידה, הרי החמירו בה חומרות רבות ועשאוה במעלות של טהרה שאין למעלה מהן.

לפעמים צריך לקפוץ לקדושה

ויש להתבונן מדוע הקדים פרשת פרה לפרשת החודש, והרי באחד בניסן הוקם המשכן, שני לו נשרפה הפרה, אם כן למה הקדימו קריאת פרשת פרה לפרשת

אם אתה משמח את שלי... אני משמח את שלך!!!

כ-700 משפחות עם משלוח עד לפתח הבית של המשפחות בכבוד גדול

בתרומת סל מלא למשפחה תקבל קמיע על קלף לסגולה לפרנסה ממו"ר שליט"א

כולנו שותפים במצוה יקרה זו. חייגו: *6431

היתום שלמד בחירוף נפש עד שנעשה גדול הדור

מעשה בבחור עני ויתום מהוריו, אשר גדל ברוסיה הקרה אצל משפחה עשירה בעלת הון רב, שנאותה לארחו בביתם. אותה משפחה דאגה לכל מחסורו ואירחה אותו במסירות. ויהי היום, ואחד מבני המשפחה המארכת הגיע לפרקו ועמד להינשא עם בת גילו בשעה טובה ומוצלחת, ואילו בלב הבחור היתום והעני גמלה ההחלטה לעזוב את המשפחה וללכת ללמוד בישיבה. אך ידע שהוא צריך בגדים חורפיים טובים שיחממו אותו ויגנו עליו מהקור העז השורר במקום שבה שכנה הישיבה.

ביקש אפוא היתום מאמו של החתן: האם אוכל לקבל את בגדיו הישנים של בנך החתן? הרי בוודאי עתידים אתם להשליכם לאשפה, עקב המלתחה החדשה שקיבל החתן לרגל נישואיו, ואלה הבגדים יכולים לחמם אותי בישיבה. הסכימה אמו של החתן לכך בחפץ לב ובשמחה רבה. ואכן לא חלף זמן רב, והנה החתן בא לבקר את היתום, ובחיקו חבילה גדולה של בגדים עבירו. הודה לו המקבל נרגשות, ובין הכא להתם התגוללה ביניהם שיחה. במהלך הדברים הציע החתן שעמד להיכנס לעולם העסקים, הצעה מפתה מאוד ליתום: שמע, הרי אתה בחור חכם ופיקח, בוא אל בית העסק שלנו ועבוד רק במשך שעותיים בכל יום, וכך תוכל להתחיל להתפרנס בכבוד.

אולם הבחור היתום סירב נמרצות לשמע ההצעה: רצוני העז הוא לקיים בכל כוחי ובכל לבי את הפסוק (תהלים כז, ד): "שבתי בבית ה' כל ימי חיי". מששמע זאת החתן, בן המשפחה העשירה, התרגז על תשובתו של היתום העני ואמר: אם הנך מעדיף להיות נצלן החי על חשבון אחרים ולא עושה דבר למען עצמך - גם את הבגדים הללו לא תקבל, הם לא מגיעים לך. החריש היתום ולא אמר דבר, ואף לאמו של החתן לא סיפר מאומה. הוא הלך ללמוד בישיבה במסירות נפש בקור הרוסי המקפיא וחסר הרחמים.

השנים חלפו ובינתיים בן המשפחה העשירה התחתן, נכנס לעולם העסקים והצליח עד מאוד, עסקיו שגשגו ופרחו ונכסיו גדלו ותפחו. הוא הפך לבעל הון שהכל כורעים לפניו ברך, מחמת ברק הכסף המסנוור שברשותו. באחד הדינרים המפורסמים הוזמן אותו מיליונר כדי לעטר את בימת הכבוד כתורם נכבד, אך הוא שם לב שכל הקהל דרוך ומתבונן על כניסת האולם בצפייה דרוכה למישהו חשוב אחר. הסבירו לו כי תיכף יכנס פנימה רב חשוב וגדול בישראל וכולם מבקשים להתקרב אליו, לחסות בצלו, ולקבל את ברכתו.

והנה לפתע נכנס הרב, הדרת פנים כובשת את פניו ותור צפוף ודחוס משחר לפתחו, כל הקהל עומד בתור ומבקש את ברכתו. בין המצטופפים דחס עצמו גם העשיר, וציפה לזכות בברכה. משהתקרב והגיע תורו הזדעזע לראות כי הרב הגדול הוא אותו יתום שגדל בביתם, אותו יתום בו הוא לזל כל-כך. בדחילו ורחימו ביקש העשיר מן הרב: לא חלמתי שכך יהיה, אני חפץ בקרבתך ואתן לך כמה ממון שתדצה, רק תן לי זכות בתורה שלך. השיב לו אותו יתום: אתה כבר הפסדת, אם היית ניאות לחמם אותי לפני שנים רבות עם הבגדים שביקשתי, היית זוכה גם אתה בתורת. אבל עכשיו הרי שזה כבר מאוחר, החמצת את הברכה. אותו בחור יתום שהלך לישיבה וגדל בתורה עד שנהיה לאחד מגדולי הדור, הוא רבי יצחק אלחנן ספקטור, שלמרות דלותו עסק בתורה ובסוף עלתה לו זוכה לכבוד ולתפארת (אבותינו ולנו ח"ב פרק א עמוד 132 ואילך).

ע"י אש התורה יכבה את אש הגהינם

"זאת תורת העלה" (י, ב)

נראה לבאר בס"ד, בהקדם דברי הרב ראשית חכמה (שער הקדושה פ"ז אות ה) האומר כי התיקון של חטאת נעורים היא, שילמד תורה בקול רם. זהו: זאת תורת העולה, כי תיבת העלה הוא ר"ת: הרוצה לתקן עון הנעורים. ותקנתו, שע"י אש התורה יכבה את אש הגהינם שהיה צריך לסבול בגלל עוונותיו. זהו: על מוקדה על המזבח, תיבת המזב"ח ר"ת: בלימוד התורה זוכה מתקן חסרונותיו. ומה שהוסיף הכתוב לומר "היא העולה", ללמד שעיקר הקרבן הוא, שיחשוב כי מה שנעשה בקרבן הזה - היה ראוי לבוא עליו בעצמו (ילקוט המוסר ואבני השפה).

בענין קדושת האכילה

"והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמנו אצל המזבח" (י, ג)

פירש הרב "ציצים ופרחים" (לרבי יעקב בן רבינו יוסף חיים) זצ"ל: אדם פשוט שאוכל ושותה, אכילתו היא פשוטה ובהמית, כמוהו כבעל חיים. אבל עובד ה' - גם אכילתו היא עבודת ה' קדושה ומרוממת. זהו: "והרים את הדשן", הוא מרומם את החומריות הבהמית, כיצד, "אשר תאכל האש", התלהבותו בעבודת ה' גורמת לכך שאכילתו לא תהיה בתאוה נחותה אלא בקדושה, ואף היא תהיה עבודת קודש: "ושמו אצל המזבח"!

סגולה למי שמקללים אותו

"וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ" (י, ג)

המלאך קריאל ל עומד אצל המזבח ובלוע את כל הדשן. זה שאמר רבותינו זכרונם לברכה (יומא כא.) דשן המזבח היה נבלע במקום אחד. זה שאמר הכתוב (במדבר כג, ד) ויקר אל בלעם אל תקרי "ויקר אל" אלא קריאל, והוא שם חמשים ברכות בפי בלעם, ומוליך את נשמת בלעם בכל העולם. זה שאמר הנביא (ישעיה ג, י) "השמן לב העם הזה", אותיות - נשמה בלע"ם. ויש סגולה, שכאשר יקללך אדם, תאמר שלש פעמים "קריאל" (ילקוט ראובני).

יעסקו בתורה ואני מוחל להם בשבילה

"זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת" (ז, ז)

אמר רבי יוחנן, כשפירש הקדוש ברוך הוא קרבנות, אמר משה רבנו: רבנו של עולם, תינח בזמן שהיו ישראל על אדמתם, כיון שיגלו מה יעשו, אמר לו יעסקו בתורה ואני מוחל להם בשבילה יותר מכל הקרבנות שבעולם. שנאמר: זאת התורה לעולה ולמנחה. כלומר, זאת התורה בשביל עולה, בשביל מנחה, בשביל חטאת, בשביל אשם (זוהר הקדוש, מדרש הנעלם וירא דף ק.).

והנה בפסוק זה, ישנם שש פעמים את האות ל' בראש התיבה, והם כנגד ששת ימי בראשית. כי בששת ימים, שהם ימי היחוד, מביאים קרבן ועל העבודה, והעולם מתקיים (מוסר חכמים).

ואמרו חז"ל (חגיגה ט:.) על הכתוב (מלאכי ג, יח), ושבתם וראיתם בין עובד אלהים לאשר לא עבדו, כי אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה מאה ואחת. והנה, שר של שכה - 'פוט"ה' שמו, והוא בגימטריא מאה. ושם מיכאל עולה מאה ואחת. וכן עולה זגניאל, שהוא רבו של משה רבנו. וכן עולה אותיות "מאין", שהם מלואו של משה, כך: [מ] [ש] [י] [ן] [א].

וזהו שאמר, כי הכתוב יגיד עובד אלהים לאשר הוא ראשי תיבות בגימטריא: מאה ואחת. ואילו לא עבדו, הוא ראשי תיבות בגימטריא: מאה. ועל כך יש לומר, כי השונה פרקו מאה ואחת פעמים, כאלו הקריב כל הקרבנות כולם, דכתיב זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים, ראשי תבות בגימטריא: מאה ואחת (ילקוט הראובני, בשם כנפי יונה ח"ה ס"ל ז).

הגדות של פסח

עכשיו על המדף

חנות ספרי הישיבה 'סגולה'
רחוב שילה 4 ירושלים ☎ 02-644-33-00

עם סגולה

סגולות מועילות ממקורות מוסכמים

סגולות ללימוד תורה

א. טוב לגרוס לימודו ליד הנהר לסימן טוב, כשם שהנהר מושך מימיו כך ימשך לימודו (ע"ה), מקץ, מ"א ל"ד).
 ב. אמור מעט ועשה הרבה. בהנהגת לימודך או בקיום מצות עשה של צדקה, אמור מעט, כלומר תחשוב על מיעוט, ובזה תוכל לעשות הרבה, כי אם תחשוב בדעתך ותאמר, היום אני לומד שיעור שלש שעות, הנה היצר עומד להתנגד לך להמציא עיכובים כדי לטרדך מן הלמוד, ואפילו מעט אינך עושה. [אלא אמור אלמד מעט, ואחר כך תמשך ככל שתרצה] (זכות אבות פ"א מט"ז).

סגולה לכל צרה שלא תבוא

קבלה בידנו מאת רבי יהודה החסיד ז"ל על כל צרה של תבוא יקבל שכשה' יצילוה מהצרה יאמר נשמת כל חי בתודה וקול זמרה בפני עשרה, והיא סגולה שעל ידה ניצולו רבים ובדוק ומנוסה (הגר"ח פאלגיי ז"ל בחיים לראש דף קא, כה"ח סופר רפא סק"ח; בא"ח תולדות ש"ש ס"ג).

סגולות לחג הפסח

א. אכילת המצה ממש מסוגלת מאוד לרפואה, כמו שבזוהר הקדוש קורא למצה 'מיכלא דאסוותא' דהיינו אוכל של רפואה, וכן על ידי אכילת המצה זוכה לאריכות ימים ושנים.
 ב. כתוב בזוהר הקדוש: שמי שאוכל מצה כהלכתה [דהיינו לשמה, ובשמחה רבה], בראש השנה כאשר נפתחים הספרים לפני הקב"ה, מעטר אותו הקב"ה בשבעין עיטורים, וע"ז נכתב ונחתם לחיים טובים וארוכים. והוסיף בספר סגולות ישראל (מערכת מ) שמי שאוכל מצה כנ"ל, נכון ליבו ובטוח שלא יאוונה לו באותה שנה כל רע.
 ג. כתוב בכתבי האר"י, שכל הזהיר בפסח ממשוהו חמץ, מובטח לו שלא יחסא כל השנה כולה.
 ד. המצניע חתיכה קטנה מן האפיקומן בביתו זו סגולה לשמירה ולפרנסה טובה. כמו כן זה סגולה לילדים, וסימנך: "וצפונך תמלא בטנם (מלשון צפון)". וכן אכילת האפיקומן סגולה לרפואה. והמניחה בארנקו- ע"י זה תשרה ברכה בכספו. וסימנך: אפיקומן בגימטריא פז"ר, שע"י האפיקומן יוכל לפזר מכספו לאבינוים. (ספר סגולות נפלאות עמ' נד).
 ה. סגולה נפלאה לאומרה בערב פסח מהגאון רבי שמשון מאוסטרופוליא, סוד גדול ונפלא על ענין עשרת המכות, ומובא בכל הסיפורים, וכתב שם שכל המעיין בסוד נפלא זה על מכונו, אפי' פעם אחת בשנה ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה שום אדם לא ימשול בו וכל אויביו יפלו תחתיו והוא על במותו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח. (דרך ישירה דף צב, מחזור בית הבחירה).

שו"ת מביית ההוראה
שאלות שהתקבלו בבית ההוראה
של שייבתנו הקדושה

סוף פרשת פרה, ואפילו כבר קראו את ההפטר
חוזר וקורא עד סוף פרשת פרה (שו"ע סי' קלז סעי'
ג, חז"ע פורים עמ' כו).

שאלה: אם שכחו לקרא בבית הכנסת פרשת פרה, האם יש לזה תשלומים בשבת הבאה?

תשובה: כיון שפרשת פרה דאורייתא להרבה מהפוסקים יש תשלומים לפרשת פרה בשבת הבאה (כה"ח סי' תרפ"ק י, דאף החולקים בפרשת שקלים יודו בפרשת פרה שהיא דאורייתא, וכפ' בחז"ע פורים עמ' כד).

שאלה: האם ניתן לעלות קטן לפרשת פרה? תשובה: יש להקפיד שלא לעלות קטן לפרשת פרה כיון שפשט דעת השו"ע שפרשת פרה היא דאורייתא (רמ"א סי' רפב סעי' ד, חז"ע פורים עמ' כז).

שאלה: האם נשים צריכות להחמיר לבא לבית הכנסת לשמוע פרשת פרה?

תשובה: יש הסוברים שאף הנשים שמחמירות לבא לבית הכנסת לשמוע פרשת זכור, מכל מקום אין צריכות להחמיר לשמוע פרשת פרה (מועדים וזמנים ח"ב סי' קסח, שו"ת ציץ אליעזר ח"ה סי' כח, ובפרט לסוברים שטעם קריאת פרשת פרה הוא זכר לחטא העגל, ותבא האם ותקנח צואת בנה, והרי נשים לא חטאו בחטא העגל), ויש הסוברים שראוי שנשים יחמירו לבא לשמוע פרשת פרה (חז"ע פורים עמ' יח בהע' מטעם דגם נשים נצטוו להטהר לרגל, וזהו הטעם לקריאת פרשת פרה, ע"ש).

הרבנים המשיבים: הרב שלמה חיים אלימלך]

שאלה: מה הוא סדר ואופן קריאת פרשת פרה? תשובה: מוציאין שני ספרי תורה, בראשון קורין פרשת השבוע (פרשת צו) שבעה עולים, והעולה השביעי יאמר חצי קדיש (משנ"ב ס"ק ט, כה"ח סי' תרצד ס"ק יט), והמפטיר יקרא פרשת פרה, והוא הערב, (והוא בחומש במדבר פ"ט פ"א-כא, משנ"ב שם ס"ק י, כה"ח שם ס"ק כ), ויאמר חצי קדיש (כה"ח שם שכה בכל מקום שמוצאים ב' ספרי תורה), ויפטיר 'וזרקתי עלכם מים טהורים' (והוא ביחזקאל פרק לו פס' טז-לו), ומכיון שפשט דעת השו"ע שפרשת פרה דאורייתא, וקי"ל שמצוות צריכות כוונה (סי' ס סעי' ד), על כן יכוון הקורא להוציא והשומע לצאת ידי חובת קריאת פרשת פרה (משנ"ב סי' תרצה ס"ק טז), וטוב שיאמר לשם יחוד המובא בכף החיים (ס"ס תרפה).

שאלה: אם טעה הבעל קורא וקרא פרשת פרה עד הפסוק 'ולגר הגר בתוכם', או עד פסוק מים חיים אל כלי, האם יצא ידי חובה בדיעבד? תשובה: אם לא קרא עד תטמא עד הערב (פסוק כא) לא יצא ידי חובה וצריך לחזור ולקרא עד

לקבל מושג
ביאור מושגים מעולם הח"ן

פרה אדומה

בענין פרה אדומה שלמה המלך החכם מכל האדם אמר "אמרת אחכמה והיא רחוקה ממני", ובמדרש אמרו "מי יתן טהור מטמא לא אחד" שכן פרה אדומה מטמאה את הטהורים ומטהרת את הטמאים מי עשה כן ומי ציוה כן, לא אחד". ופירשו המפרשים שבא להוציא מדעת המינים האומרים שתי רשויות הם, מכ שרואים ב' דברים הפכיים, רע טוב, טמא וטהור, ואומרים מי שברא זה לא ברא זה, לכך באה פרשת פרה אדומה להורות שהכל יוצא מאל אחד, עדות על הבורא יתברך שהוא יחיד ומיוחד.
 ואכן נראה שקריאת פרשת פרה תיכף אחר פורים, ול' יום הסמוכים לפסח, היא גם כן באותו ענין, כי זה עתה בנס פורים וכן ביציאת מצרים וקריעת ים סוף למדנו מהנהגותיו יתברך, כי ממנו נמשך ב' הפעולות יחדיו להכות לרשעים ולהציל את עם ישראל, והכל ממנו יתברך הפועל את שתי הנהגות אלו יחדיו, ולעתיד לבא מצינו גם כן "כי שמש ומגן ה' אלהים" כי באותה השמש בה ילטה את הרשעים באותה שמש הוא מרפא את הצדיקים ומגן לכל החוסים בו. ודבר הוא מנפלאות תמים דעים, וצריכים אנו לדעת כי באמת אין לנו בני האדם יכולת השגה בבורא יתברך כלל, ולימודו רבותינו בספרי הקבלה כי עצמותו יתברך אין אנו מדברים בה כלל, אלא רק

אשתי
אתכּך לשלוח!
ברית מילה • בר מצוה
שבת חתן • יעוד

קייטרינג משובח
להזמנות 055-979-7176

ע"י מו"ד המקובל
רבי בנייה שמואלי שליט"א

פדיקון נפש
בבית הרש"ש

"פדיקון נפש זה הוא תועלת ותחייה לכל צרה שלא תבוא ובפרט להולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תכף באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אמרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)

מלנו שותפים ב-

ברכת מורינו ורבינו שליט"א:
מי שנותן למצוה זו יקבל מהקב"ה
כל מה שצריך בכל המובנים

קול קודא ממור"ר שליט"א

אם אתה משמח את שלי...
אני משמח את שלך...

BENAYAHU YSAHAR SHMUELI
Yeshivat Hamekhalim "NAHAR SHALOM"

בניהו יששכר שמואל
ישיבת המקובלים "נחשלו" ירושלים

קול קודא לשמח דב תנצקייך
סמס תתלפס

אמרונו בית הברית הקדושים אמר חסידים אלהי התלכה
ולאפס. הי אליהם ימיו
ידוע מלך בעינין בעולו חסדו הקלה זכר זמ"ט פלאו פלוציו
להתי נפילת ארצה אל השמח הקול המשפחה ואספיקו פליו נשחיו
בפולחן מצרים ובאשר נטלתי התי פליו והנצקיי אשחיה השמחה
הקולה ובענין זמן ברוב ה' וזהו שיש בזה חסד וחספנים פלפח
בזמ"ט מצרים שולח א' זעם כעל לפני הענין אולי אולי
ולפניו אלה וכו' מאריות או התלכים כל אולי למצוקי קוד
יש הקלה חכק אלה ומתן אלה זמ"ט ויש חסד ויש חסד ויש חסד
ובזמ"ט יש אולי לענין וקראו זמ"ט חסדו כל אולי זמ"ט ופסטי
ומזר קו למשפחה ומכיל פנינו וכו'

ואכין שישמח הקודש בזה זמ"ט ויש חסד ויש חסד ויש חסד
והאולי כל הקולות בלשון פקוד ומצויי חסדו זמ"ט חסדו
והחלום שאלו חסדו זמ"ט חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
הקולה זמ"ט חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
החלום זמ"ט חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

החלום זמ"ט חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
החלום זמ"ט חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
החלום זמ"ט חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

02-6223001
6, Shilo St. P.O.B 28267 JERUSALEM Tel: 02-6221039, Fax: 02-6223001

בתרומת

סל מלא למשפחה
תקבל גם קמיע על קלף
סגולה לפרנסה
ממור"ר שליט"א

בכותכם ליל הסדר שלהם נראה אחרת

לא משאירים אותם לבד...

היגוע עכשיו *6431*

